

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 23

7. června

Cena: 7 Kč

V PRAZE-DEJVICÍCH JEDNALO MINULOU SOBOTU CÍRKEVNÍ ZASTUPITELSTVO

Jednání církevního zastupitelstva, které se konalo v sobotu 30. května v Praze-Dejvicích, předcházelo 101. zasedání ústřední rady, které se konalo v pátek. Na programu byla především příprava na zasedání zastupitelstva. Pobožností na text Mt 22,15-22 (písň 121 a 21) zahájila jednání finanční zpravodajka ústřední rady sestra ing. Miroslava Studenovská. V ideovém referátu ústřední rada mj. schválila texty motta a biblického textu k jubilejnímu roku naší církve a program oslav.

V organizačně právním referátu se zabývala především CPO Institut evangelizace a pasorace a připravila návrh na změnu statutu tak, aby členy správní rady byli všichni členové ústřední rady. Ve finančním referátu se ústřední rada zabývala rekreačním zařízením Betlém a výsledky revize církevního revizního finančního výboru. V ekumenicko zahraničním referátu ústřední rada mj. schválila, aby naší zástupkyní v KEK byla opět Mgr. Hana Tonzarová. V tiskovém a kulturním referátu pověřila ústřední rada sestavením Kalendáře Blahoslav 2010 PhDr. Olgu Nytrovou.

Zasedání církevního zastupitelstva zahájil pobožností na text Sk 14,20-22 (píseň 334) bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta, který pak řídil i pracovní část církevního zastupitelstva. Přítomno bylo 31 delegátů s hlasovacím právem (ze 47), jednání tedy bylo usnášeniškopné.

Po volbě sčítatelů hlasů a zároveň volební komise bylo zvoleno pracovní předsednictvo, zapisovatelé a ověřovatelé zápisu. Církevní zastupitelstvo schválilo složení stálého předsednictva CZ: patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D., biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D., místopředsedkyně ÚR ČR RNDr. Ivana Macháčková, místopředseda ÚR SR ing. Jiří Balajka, DrSc., RNDr. Vlastizdar Vágenknecht, Mgr. Iva Pospíšilová, ing. Milan Liška, Mgr. Alena Naimanová, ses. Zdena Šlězová, PhDr. Mgr. Bohdan Kaňák, br. Miloslav Sapík, Mgr. Michael Štojdil, ses. Radmila Horáková, biskup ThDr. David Tonzar, Th.D. a ing. Miroslava Studenovská.

Po schválení jednacího řádu, programu zasedání a zápisu z minulého zasedání byla projednána kontrola usnesení z minulého zasedání církevního zastupitelstva. Diskuse vznikla kolem převzetí rekreačního zařízení královéhradecké diecéze do majetku ústřední rady, což nebylo splněno. Ústřední rada se hájila tím, že převzetím by došlo k zadlužení celku církve. Zastupitelstvo pak přijalo usnesení, jímž konstatovalo, že ústřední rada svým rozhodnutím pozdržet splnění usnesení CZ č. 17 ze dne 6. 12. 2008 týkajícího se převzetí RZ Betlém, bez toho, aby svolala stálé předsednictvo CZ, postupovala proti platným církevním řádům.

Rozhodnutí o převodu Betléma a všech finančních závazků na ústředí církve však pozdrželo s tím, že vyzývá ústřední radu, všechny diecéze a členy církve, aby pomohli královéhradecké diecézi nést tíži splacení dluhu, a pověřilo stálé předsednictvo CZ, aby navrhlo řešení do příštího zasedání CZ.

Následovala zpráva bratra patriarchy, v níž se zabýval analýzou stavu církve, katechezí a duchovní péčí o děti a mládež v naší církvi a stavem přípravy učebnice Husitské teologické základy, která by měla být připravena k vydání do konce tohoto roku. Dále se zabýval vzděláváním duchovních a spirituální formací bohoslovců. Značná část zprávy byla věnována přípravám oslav jubilejního roku naší církve, který by měl být mj. výzvou ke konkrétním aktivitám, které by mohly v dobrém slova smyslu pomoci zviditelnit naši církev. Byl již vytvořen přípravný výbor, který garantuje jednotlivé aktivity a který předložil časový harmonogram celocírkevních akcí. Kromě tradičních celocírkevních akcí by mělo přibýt setkání mládeže, vědecké kolokvium a výstava pro veřejnost. Je připravována i obsažná publikace o naší církvi. Předpokládá se, že kromě celocírkevních akcí proběhnou oslavy i v diecézích a jednotlivých náboženských obcích. „Využijme již čas letošního roku ke společné přípravě tohoto výročí, které je příležitostí

Dokončení na str. 3

Táborští v Kostnici

Ve dnech 21.-24. května se konalo v Německu u příležitosti 25. výročí partnerství měst Tábora a Kostnice přátelské setkání. Z Tábora tam odjela 280členná delegace. Byli v ní nejen zástupci města, ale i lidé z Husitského muzea, politici, pěvci, hudebníci, sportovci, hasiči, šermíři i děti. Zastoupení tu měla i naše církev. Program nepostrádal pietní akt u Husova kamene, kde přítomní pozdravili starostové obou měst. Biblické slovo a kázání tu měla sestra farářka Mgr. Eva Červená a duchovní z Obce křesťanů Carol Gerhard.

Naši němečtí přátelé, u nichž jsme byli už podruhé, se naučili Husovu píseň "Jezu Kriste, štědrý kněže" česky a zpívali ji zde spolu s námi. Provedli nás městem, došli s námi na ostrov Reichenau, kde se v kostele sv. Jiří nacházejí na stěnách biblické malby z r. 1000, a které jsou evropským unikátem. Navštívili s námi nejen Husův dům a muzeum, ale i další pamětihodnosti města a okolí. Postarali se o nás po všech stránkách. Byli jsme ubytováni ve třech rodinách. Připravili nám pohoštění ve svém farním domě a se shromážděnými věřícími jsme měli dvouhodinovou diskusi o církvi a křesťanství v Evropě. V neděli dopoledne jsme se zúčastnili bohoslužby se svátostí večere Páně. Přítomní si vyslechli kázání sestry Červené pronesené česky a poté i německy.

Rozloučení bylo srdečné právě tak jako celé čtyři dny, kdy jsme se těšili z obecenství, modliteb i bohatého programu, který společně připravili organizátoři z Kostnice i z Tábora. Odjezd novým trajektem, který dostal jméno "Tábor" při naší minulé návštěvě právě před pěti lety, byl symbolický a nadějný zároveň. Znovu jsme si uvědomili, že osobnost M. J. Husa spojuje naše obě města. Na nás je, aby i přítomnost se z ní dovedla poučit, posílit a nést její pečeť dál.

(eč)

REZIGNUJI...

Dopis církevnímu zastupitelstvu i členům církve

Před nedávnem prošla i v CZ informace o tom, že má být ustanoven mediátor pro jednání mezi patriarchou a generálním tajemníkem sněmu. V CZ č. 21 pak bylo možno číst informaci ze zasedání ÚR, kde jsme se dozvěděli, že generální tajemník sněmu, biskup Michael Moc na svou funkci rezignoval. Ptám se - kam jsme se to dostali, že církevní orgán musí hledat prostředníka pro komunikaci mezi patriarchou a biskupem? Kam jsme se to dostali, že ani to nevede k nápravě a hloubka rozporů jde tak daleko, že biskup na post generálního tajemníka sněmu rezignuje? Ale čemu se divím? Vždyť třeba v církevním zastupitelstvu, orgánu to více jak 30členném, jsou i členové ÚR, jichž je tuším 14. Nu a toto CZ, nejvyšší církevní orgán, přijme závazné usnesení a ÚR, jež je v tomto případě orgánem podřízeným, ho nenaplní a naplnit nehodlá! Co to je za Kocourkov?! Nesplněním tohoto usnesení - jednalo se o převod RZ

Betlém z vlastnictví diecéze Hradec Králové do správy ústředí církve, se navíc působí nevratné ekonomické škody.

Společnosti Ambrosius se týká i to, že v orgánech (ÚR, CZ) jsou probírány či propírány její záležitosti, a je proto nutné si zopakovat některá základní fakta, jež jaksi nejsou - a zdá se že záměrně - některými lidmi brána na vědomí. Jediným společníkem s.r.o. Ambrosius je diecéze Hradec Králové, statutárními orgány jsou valná hromada, reprezentovaná diecézní radou, z jejíhož pověření za tento orgán jedná předseda diecézní rady - biskup. Dalším orgánem je dozorčí rada a jednatelem společnosti. Jen tyto orgány mají právo jednat za společnost a to v rozsahu, který je vymezen stanovami společnosti, potažmo statutem dozorčí rady. Platí přitom, že ani zástupce vlastníka (jediný společník) ani jednatelem nemohou některé kroky a úkony činit jinak než jen na základě pověře-

ni, respektive se souhlasem dozorčí rady. Požadovat proto tyto informace po zástupci jediného společníka, respektive jednatelem společnosti, aniž byl vyžádán souhlas dozorčí rady, je v rozporu se stanovami společnosti a tedy protiprávní. Takový je právní rámec daný Obchodním zákoníkem, zákony upravujícími činnost akciových společností i společností s.r.o. Ale ať listujete všemi těmito právními dokumenty, jak chcete, nikde se nedočtete o jakémkoliv právu kohokoliv jiného - CZ a ÚR nevyjímaje - vstupovat do dění této společnosti, zajímat se o údaje, jež jdou nad rámec zákonem stanovené povinnosti o uveřejňování povinných údajů z činnosti společnosti. Těmi jsou konsolidovaná uzávěrka, výsledovka, výroční zpráva, ale už ne např. účetní uzávěrka, obchodní smlouvy, byznysplán či daňové příznání. Nemluvě o dalších jiných údajích z činnosti jakékoliv firmy. Toto

Dokončení na str. 3

Ze zasedání církevního zastupitelstva

Stvoření a umění žasnout

Pomalou, leč jistě, se blíží Dny vděčnosti za stvoření. Měsíce září a říjen tu budou, než se nadějeme. Proto by bylo dobré se na ně v našich sborech připravovat již nyní. Mají to být dny, kdy se budou konat tematické bohoslužby, pobožnosti, přednášky a podobně. Hlavním cílem by mělo být, abychom my, věřící lidé, poděkovali svému Bohu za to, že tu vůbec jsme, za to, že tomu dokážeme alespoň z části porozumět. Dny vděčnosti za stvoření bychom měli také využít k oslovení lidí nevěřících. Můžeme poukázat na nesmírnou krásu a důmyslnost všeho stvořeného. Mnoha lidem není po chuti, že se věda dívá na vznik života na fyzikálně chemické rovině jako na síce velmi složitý, ale pravděpodobně neodvratný proces sebeuspořádání hmoty. Vykládá tedy vznik života na Zemi bez přímého Božího vlivu. To se však existence Boha jako takového ani v nejmenším netýká, ba dokonce ji to vůbec nepopírá, jak se často, hlavně za minulého režimu, tvrdilo. Je tomu totiž přesně naopak: čím hlouběji přicházejí moderní vědci na kloub různým věcem a čím více začínají chápat přírodní zákonitosti, tím jasněji se zjevuje i famózní inteligence přírody, a tím i pravděpodobnost existence božského stvořitele.

Život se všemi jeho skrytými možnostmi tak lze chápat jako jedinečný zázrak, který nebude zřejmě nikdy racionálním způsobem vysvětlen. Za pomoci dialogu vědy a víry je možné odhalovat autorovu tvář v díle nám zjeveném. Všude na Zemi i ve vesmíru jsou neoddiskutovatelné stopy vyšší inteligence. Je naším úkolem, abychom tyto stopy sledovali a pokusili se je předat ostatním lidem, kterým se zatím nedostalo té veliké milosti – uvěřit. Předpokladem je, abychom my sami uměli žasnout, klanět se a děkovat Bohu vždy, když nalezneme některé jeho znamení. Někdy stačí pohlédnout na noční oblohu, představit si vesmír a jeho promyšleně řízený chod. Připomíná švýcarské hodinky, nikoliv chaos. Stejně tak důmyslně funguje i naše planeta, náš lidský organismus, každá naše buňka – při mikroskopickém pohledu do ní vidíme vlastně další fungující vesmír. Existuje snad nevyčerpatelné množství podobných příkladů. Dejme si tedy v našich sborech práci s přípravou na tyto dny vděčnosti. Máme velkou šanci oslovit dosud neoslovené.

Aleš Toman

Z kazatelského plánu

1. neděle po sv. Duchu – Boží trojice

Téma: Sláva Otci, Synu i Duchu svatému po věky věků

Biblický Bůh je živý Bůh, a proto ustavičně činný. Jako neviditelný je tajemstvím. Ne však natolik, abychom o něm nevěděli. Nežije pouze mimo svět, ale také ve světě. Zjevuje se jako stvořitelé Slovo, bez něhož nepovstalo nic, co povstalo. To se v Ježíši Kristu stalo tělem, aby bylo možné vykoupění skrze dokonalou obět. Takto se zjevil jako Otec a svým Duchem ukázal Krista jako Syna. Odtud Ježíšovo: "Já a Otec jsme jedno" a "Kdo viděl mne, viděl Otce". Boží otcovství zjevené v Kristu je projevem lásky k nám, kteří máme být skrze Krista jako prvorozeného Syna syny a dcerami Božími, Boží rodinou, církví. Její existence je možná mocí Ducha svatého. Fáze všech těchto božských činností jsou neoddělitelné a prostupují se navzájem. Odtud naše zkušenost o Bohu trojediném.

Vstup: Ex 34,4-9a

Tužby:

2. Aby naše víra neochabovala, ale slyšením a přijetím Božího Slova rostla a vydávala plody v podobě skutků lásky...
3. Aby nepochopitelné se všem stalo pochopitelným v setkání s Kristem věčně živým...

Epištola: Ga 4,6-9
Evangelium: Mt 28,18-19
K obětování: 2 K 13,11-13
K požehnání: J 1,33c

Modlitba:

Požehnej, Bože, Otče, Synu i Duchu svatý, našemu vycházení. Provázej nás na našich cestách života. Pošli nás všude tam, kde je nás zapotřebí, abychom přemáhali zlobu i nepřítelství světa zbraní tvé lásky. Amen.

Vhodné písně: 264; 18 nebo 292; 335

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)
 Při čtení Skutků apoštolských si všimněte, kolik je tu uvedeno jmen apoštolských průvodců, spolupracovníků a prvních věřících: Barnabáš, Jan Marek, Sílas, Timoteus, Akvila a Priscilla, Apollos, Sopatros, Aristarchos, Sekundus, Gaius, Tychikas, Trofimos, Filip, Mnason a Lukáš. Některá z těchto jmen se pak objevují i v Pavlových dopisech.

Sk 12,25; Sk 15,40; Sk 16,1;
 Sk 17,14; Sk 18,2.24-28;
 Sk 20,1-6; Sk 27,2;
 Sk 21,8.16.29; Ko 4,14

A v Pavlových epištolách nacházíme i mnoho jmen dalších – pomocníci, spolupovězňové, muži i ženy horliví v díle Páně. Nalistujte si závěry Pavlových listů – je jich tam nepočítaně. Kéž by bylo i dnes tolik oddané věřících, spolehlivých a obětavých pracovníků v naší církvi!

Ř 16. kap.; 1 K 16,19-22;

Ef 6,1-22; Ko 4,7-17; 2 Tm 4,4-21
 Sami jsme Pána Ježíše neviděli, ale máme ho rádi, věříme v něho a přáli

bychom si, aby nás – vyznavačů Kristových bylo více! Zkusme o své víře vyprávět, zkusme získat pro víru ty, s kterými se setkáváme! A modleme se za to, aby Pán vyslal nové dělníky na svou žni!

Mt 9,36-38

Poznání

Poznání a poznávání mělo u Izraelců jiný význam, než jak bylo chápáno u Řeků. Pro Řeky bylo poznávání abstraktním, teoretickým a čistě rozumovým pochodem. Pro Izraelce bylo citovým, volním i rozumovým pochopením nějakého dění. Pro biblický lid nebylo poznání Boha myšlenkovou představou věčné bytosti, která je nejvyšším principem světa, ale byl to zážitek okoušení jeho moci.

STARÝ ZÁKON

Nikoli spekulace, ale konkrétní skutky

Proto Písmo neobsahuje přednostně úvahy (i když i ty v Bibli najdeme), ale hlavně příběhy. Mnohokrát se při-

tom opakuje věta: Tehdy poznáš, že já jsem Hospodin. Poznáte, že uprostřed vás je živý Bůh. Příklady:

Když faraon nechtěl propustit Izraelce z Egypta, na pokyn Hospodinův Áron udeřil do vody v Nilu a voda se proměnila v krev.

Ex 7,14-25, zejména verš 17
 Když na cestě do země zaslíbené reptal lid, že nemá chléb a maso, obojí Bůh opatřil – křepelky a mana.

Ex 16. kap., zejména verš 12
 Když stáli Izraelci před rozvodněným Jordánem, Bůh zastavil vody řítící se od města Adamu a lid přešel suchou nohou.

Joz 3. kap., zejména verš 10
 Když prorok Eliáš dokazoval na hoře Karmelu nemohoucnost Baala a Ašery, bůh sešle oheň na oběť Eliášovu.

1 Kr 18. kap., zejména verše 36 a 37

Texty vybrala:
Jiřina Kubíková
(pokračování příště)

Nad Písmem

KRISTOVA MOC LÁSKY

Mt 28,18-19

Vládnout veškerou mocí může být touhou mnoha lidí, nejen v minulosti. Dějiny vypovídají o moci mocných tohoto světa a bezmoci tisíců bezejmenných. Historií se jako zlatá niť táhne otázka, kdy a jak moc vzniká, kdo a proč na ni má právo a může být jejím nositelem a vykonavatelem. Starozákonní lid měl své specifické zkušenosti s mocí. S neomezenou a vysvobozující mocí Boží, která se projevovala v dějinách v souvislosti se smlouvou mezi Bohem a člověkem. Moc zachraňující, ale také trestající, když lid jednostranně a svévolně smlouvu porušil a znevažil.

Nejen z Písma víme o moci Boží, která se neprojevuje podle lidské logiky a zkušeností, ale převyšuje je a předchází. Boží moc není svévole a působí tak, aby se naplňovalo dílo spásy a záchrany lidského rodu.

To se mělo v plné síle projevit s příchodem zaslíbeného Mesiáše. Naplnění Boží vůle, tedy dílo nesoucí lidem spásu, je jedním z kritérií k rozpoznání jeho příchodu.

Po setkání a zkušenosti s Ježíšem Kristem svědkové vyznali, že je to on, kdo jediný může říci: „Já a Otec jedno jsme.“ J 10,30 Veškerá moc na nebi i na zemi patří od nepaměti Bohu a Ježíš Kristus je nositelem této Boží moci, tedy Ducha. Moc Kristova je ryze mocí duchovní, není z tohoto světa, ale svět přetváří a formuje. Například skrze učedníky a další věrné svědky, kteří uposlechli, šli do celého světa a nesli evangelium o pokoji, lásce a odpuštění.

Zkušenost víry je jasná. Spásná moc není ve světě, v člověku, v Zákoně, kultu, ale jen v Ježíši Kristu. Zvítězil svou poslušností a oddaností Bohu, aby byl štítem pro každého člověka v boji proti pokušení a zlu v jakékoli podobě. Kristovo vítězství bylo pod-

míněno zkouškou na poušti. Pokušením neomezené světské moci, které se tak snadno propadá. Pokušitel nabízel vše, aby se Ježíš Kristus před ním sklonil. Naštěstí pro nás se tak nestalo. Místo vlády nad světem dobrovolně přijal ponížení, utrpení, ukřižování a smrt. Na jedné straně Ježíšova bezmezná láska, oddanost, pokora a poslušnost Bohu a na druhé straně absolutní vítězství.

Bůh jej vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. F 2,9-10

Před týdnem jsme si připomněli Letnice. Učedníci dostali z výsosti dary, které dovršily Pánem Ježíšem započaté dílo vytvořit z lidí různých povahových rysů, názorů, zkušeností a profesí duchovně jednotné společenství, kterému by mohl svěřit pokračování svého započatého díla obnovy všeho stvoření.

Jací jsou ti, kdo jdou včera i dnes z Ježíšova pověření ke všem národům, a ti, kdo uvěří Ježíšovým slovům a sami dále nesou zvěst evangelia? Živí se ze stejného zdroje, jsou téhož Ducha jako jejich Mistr a Pán? Nepoztráceli něco cestou? Jaké jsou výsledky jejich působení?

Historie, ale i naše zkušenost samy dávají odpověď. Nic není ztraceno, vše zůstává v paměti lidstva, dobré ovoce i to trpké a porušené. Kdo je pokřtěn, je včleněn do Otcova tajemství, lásky Ježíše Krista, která přetrvává a z výsosti dostává sílu Ducha.

Je třeba přijmout Boží paradox zdánlivě bezmoci. Jako klíč k porozumění smyslu toho, čím procházel Pán Ježíš, ale i nesčetní svědkové víry, nejen v biblických dobách. Mít odvahu stát

v pravdě a duchovní silou přetvářet sebe i svět k Božímu obrazu. Vnášet do světa skutečný Ježíšův odkaz a je-li třeba, jít s ním i za hradby.

Jak už kdysi napsal apoštol Pavel: „Cokoli mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všecko.“ Kdo v pravdě Ježíše následuje, i bez velkých slov svědčí druhým o své oddanosti a lásce k Pánu Ježíši, patří k jeho věrným, které i dnes vysílá do světa, aby pokračovali v započatém díle.

Růžena Adamová

Pane Bože, Otče náš, dáváš nám mnohem více, než potřebujeme pro svůj pozemský život. Stejně štědře nás obdarováváš v rovině duchovního pokrmu a růstu. Vyznamenáváš nás svou přízní a milostí. V Ježíši Kristu jsi s námi spojen nejpevnějším poutem, jaké může být. Nejsi oddálen, ale víš o každém našem pohybu a myšlence, sytíš nás svou láskou, odpuštěním a milostí. Co máme, je od tebe, a co přichází, je darem a projevem tvého milosrdenství a pomoci. Otče, prosíme, buď s námi každý den, daruj nám své požehnání, plnost Kristovy lásky a dary tvého Ducha. Amen.

KOMENTÁŘ K ZÁKLADŮM VÍRY – K DISKUSI IV

CÍRKEV JAKO OBECENSTVÍ

Text Základů víry:

6. Co jest Boží církev?

Boží církve jsou ospravedlnění hříšníci žijící v osobním obecenství s Bohem v Kristu a v bratrství společného života v místních křesťanských obcích obnovovaných Slovem Božím a liturgickým společenstvím večeře Páně.

1 K 6,11; Ef 2,19-21; 1 K 12,25-26; 1 K 10,16-17

31. Na čem je založeno obecenství Boží církve?

Obecenství Boží církve je založeno na oběti Ježíše Krista ukřižovaného a potom zmříščeného a oslaveného, jehož smrti i věčného života je účastno vírou.

Ř 3,21-25; 1 K 2,2; Žd 7,26-27; 1 P 1,3,18-19; 1 K 15,14,20; J 12,27-28; Sk 3,13; Ř 5,17

Komentář:

Výraz "obecenství" znamená vzájemnou účast a sdílení, vzájemné přebývání jednoho v druhém, aniž by došlo ke splnutí. Označuje tedy dokonalou jednotu lásky. Takovým dokonalým obecenstvím je v prvé řadě vztah Otce, Syna a Ducha svatého.

Církev je svou podstatou právě účastí na tomto Božím obecenství Otce a Syna v Duchu svatém prostřednictvím Krista a jeho díla.

Bůh se v Kristu, v jeho životě i evangelii, v oběti kříže, vzkříšení a seslání Ducha zcela konkrétně vydává lidem, chce se s nimi sdílet a nabízí jim účast na životě Boží trojice.

Proto můžeme také říci, že církev je účastí na těle a krvi Kristově (1 K 10,16-17) a v naději též účastí na Kristově slávě.

Nejzřetelnějším výrazem tohoto vzájemného obecenství s Bohem pro-

střednictvím Krista je právě liturgie s večeří Páně.

Církev je tedy dějinným znamením i prostředkem přijetí a účasti člověka na tomto jedinečném Božím sebedarování v Kristu.

Účast na sebedarování Božím tvoří základ obnovy každého jednotlivého člověka i základ nových vztahů a nové jednoty mezi lidmi.

Obecenství církve tak má svůj základní vertikální rozměr (mezi Bohem a člověkem), avšak jeho ovoce se projevuje i v rozměru horizontálním (mezi lidmi a stvořením), neboť Bůh se stal v Kristu člověkem a setkává se s námi v našich bližních a v našem světě. Tak se obecenství církve stává znamením již započaté a současně budoucí dokonalé a naplněné jednoty všeho a všech pod Kristovou vládou (Ef 1,10; 1,22-23).

Pokračování příště

Jubileum Olgy Nytrové

Šedesát let je věk, kdy je možno již vidět z nadhledu sklizeň uplynulých roků a zároveň pořádat plány pro naději vlastního času budoucího. Přehled vykonaného díla Olgy Nytrové je obsáhlý. Studium bohemistiky a historie na Univerzitě Karlově při současném mimořádném studiu na Divadelní fakultě múzických umění a připojením pozdějšího postgraduálu novinářství na UK s dosažením doktorátu filosofie směřovala k praktickému promítnutí všech získaných znalostí na poli kultury: v literatuře, divadelnictví, novinářství, filosofie a poslední teologie. Své nadání souběžně se schopností navazovat styky s lidmi rozmanitých oborů promítla Olga Nytrová do řady knih pro děti i dospělé a mimo jiné také do rozhlasových a televizních pořadů.

Znám Olgu Nytrovou necelé tři roky z kulturní komise a z kulturních pořadů v karlínském sboru i jinde a vím o ní to, co jsem se od ní během několika rozhovorů dozvěděl. Seznámil jsem se jen s výběrem jejího obsáhlého díla; nicméně i to je, myslím, dostatečná základna pro hodnocení, i když ne celistvé.

Při rozsahu aktivit ve více zájmových oblastech se u křesťanské autorky předpokládá sourodost zaměření a ideové zastřešení; to však podle jejího hlediska je někdy nemožné. Zvláště zřetelná je dělící štěrbina mezi její publikační činností novinářskou a nejmladší oblastí jejího působení v církevní službě. I zde jsou však místy styčné body. V tematicky laděných publikacích *"Dialog na cestě"* sledujeme podnětná vyznání převážnou většinou pod jmény, která nás nenechávají na pochybách, že jde o onu úzkou cestu, o níž víme, kam směřuje. Knižka *"Osudové lásky slavných"*, která se týká herecké oblasti, je určena širší veřejnosti. Zde prostírá horizontálně výpovědi známých osobností, umožňující tak čtenáři dospět k vlastnímu hodnocení i na základě dostupného porovnání slov a činů. Horizontálně nemíním plošně, poněvadž ve zmíněných knížkách (především v *"Dialogích"*) se vyskytují morální vrcholy, na něž je radostné a povzbudivé vystoupit. Jiné je jubilantčino dílo básnické. I když autorka volí dnes běžný technicky nenáročný volný verš, je na její mluvě znát košatost i řemeslné zvládnutí jazyka s překvapivými metaforami. Leckde by bylo namísto logičtější veršové řazení. Poezie je řeč symbolů nikoli nezbytných pro subjektivní výpovědi, s nimiž se autorka čtenáři sveruje. Avšak hlavní poslání básnictví je vertikální, snaha o vyznavačské dosahování výšin. U Olgy Nytrové je časté, třeba v této básni: *Dar slova / očistíje, / stírá hnis ran / oproštíje / obnovuje naději / střepy sceluje / do benátských zrcadel / odrážejících blankyt věčnosti*. Svěření slova není bez nebezpečí, viz básně *Absolutní touha: Toužíme po tapisérii věčnosti / po mistrných tazích štětcem / které nikdo nedokáže / svévole smazat / Nižší moc číhajících démonů / už nedosáhne k intenzitě / Tebou nasvíceného bytí*. (Obě básně jsou i rytmicky vzorné.) Rozptýlu má ovšem bránit právě sourodost a zastřešení, kam nižší moc číhajících démonů nemá přístup. Z vlastní zkušenosti vím, že vyznavačství, ať už projevené v básni či jinak, předchází uskutečňovací snahu, a člověk musí toto promítnutí sledovat opravdově, byť i klopotně. Nebyli jsme snad svědky nejdříve selhání vzápětí nebo i závěrem života?

Zmíním se ještě o knize, vydané Olgou Nytrovou společně s Milanem Balačkanem: *"Biblický úryvek v české poezii XX. století"*. Jsou tam ukázky z básní různých autorů, které se týkají knihy knih. Je to obsáhlý soubor. Některé ukázky jsou jen nahodilou formou, jiné opravdovější, další hluboké. Tak jsou i záměrně uspořádány. Je otázka, zda by nebylo lépe řadit úspěšně jen ty vyznavačské a vyhledat k nim další stejné úrovně. Závěrem se rád zmíním o náročném učitelské činnosti jublantky na Univerzitě Jana Amose Komenského, kde pro diplomové práce zadává též s ochotou přijímané biblické náměty.

Co popřít Olze Nytrové do dalších plodných let? Nejlépe snad, s připomenutím názvu její poslední vydané básnické sbírky, aby její *"Mince duše"* byly raženy z ryzího kovu.

Miroslav Matouš

REZIGNUJI...

Dokončení ze str. 1
právo mají zcela jiné orgány, než je například CZ a ÚR. Přesto takové snahy jsou a je přitom opomíjen odpovědný orgán, který k takovému jednání na rozdíl od jednatele či zástupce vlastníka nepotřebuje pozhledání od diecézní rady. Tímto orgánem je dozorčí rada společnosti. Avšak tento orgán k jakémukoliv jednání týkajícímu se majetku společnosti – v tomto případě RZ Betlém, v rozporu se zákonem a stanovami společnosti přizván nebyl a o zmíněných jednáních se dovídal ex post a z druhé ruky. A lze se jen dohadovat, zda jde o obyčejné neumětelství nebo záměr.

Není to poprvé, kdy se v církvi setkávám s tím, že zejména její čelní představitelé žijí patrně v domněnce, že jejich vysokoškolské teologické vzdělání jim zakládá jakýsi nárok zasahovat i do věcí naprosto odlišných od teolo-

gie. Zatímni zkušenost je taková, že pokud u takového člověka chybí i základní schopnosti řízení, a to je u nás dost často, končí to neblaze, v tom "lepším" případě jen rozvalem osobních, mezilidských vztahů, bez ekonomických škod. A tak ve světle skutečností, jako je například neschopnost patriarchy a biskupa se domluvit, komunikovat v zájmu věci, v zájmu církve, není se co divit, že se zakrývá neschopnost řídit církev tím, že se zasahuje do oblastí, kde jim to už vůbec nepřislouší. A pokud se k tomu někdo ozve s poukazem na možné škody, negativní dopady, je hanebně a nepravdivě ostouzen takovým způsobem, že to hraničí s trestním zákoníkem. Jsem přesvědčen, že i teď, po těchto rádcích "vstanou noví bojovníci" či spíše stále ti samí bojovníci, kteří s halasným pokřikem o poškozování církve zaútočí i proti mně. Je mi

jich líto a vzkazuji jim - zamette si, prosím, především před vlastním prahem a slova o pokoře, lásce k bližnímu, nezištnosti a obětavosti vůči církvi, která tak často zní z vašich kazatelen, vezměte konečně za svá a řiďte se jimi.

Rozepsal jsem se dost ze široka, abych osvětlil některé věci, které mě – včetně pocuchaného zdraví – vedly nakonec k tomu, že i já jsem vyřkl slovo, které jinak bytostně nesnáším – rezignace. Nevidím totiž skutečně šanci, jak bych mohl za daných podmínek zodpovědně vykonávat svůj "honorární" (tedy zdarma, na úkor svého zdraví, času i rodiny) post předsedy dozorčí rady společnosti Ambrosius, a proto jsem na tuto funkci rezignoval.

Stanislav Kubín,
místopředseda diecézní rady
Hradec Králové

V PRAZE–DEJVICÍCH JEDNALO MINULOU...

Dokončení ze str. 1
k uvědomění si hodnoty svého společenství a k prezentování své církve přiměřeným způsobem ve veřejnosti i v ekumeně," uvedl bratr patriarchy. V závěru zprávy poděkoval všem aktivním členům církve za službu, která církvi umožňuje plnit její poslání.

K přípravě jubilejního roku pak po diskusi CZ přijalo motto jubilejního roku: "Vyzbrojení vírou, láskou a nadějí" (1 Te 5,8). Přijalo i navržený časový harmonogram celocírkevních akcí s doplněním zvonkové pobožnosti během adventu 2009 (s podtitulem Vánoce 1919), ekumenických bohoslužeb a dvou akcí na Slovensku (5. 7. - Lúčka, červenec - Brezová pod Bradlom).

Následovala zpráva děkana HTF UK prof. J. B. Láška, který mj. uvedl, že fakulta dokázala, že normální spolupráce s církví je možná. Učitelé pravidelně navštěvují diecéze (na pozvání) a obce a účastní se akcí, fakulta se přizpůsobila a hledá modus výhodný pro obě strany. Když přebíral fakultu, byly ohroženy téměř všechny akreditace, nyní je má zajištěné na 6-8 let

(27 oborů a 27 různých kombinací studia bakalářského a magisterského a dva doktorské obory). Podařilo se přesvědčivě profilovat, který teologický směr je na fakultě rozhodující. Počty studentů: k dnešnímu dni asi 950 studentů a 62 doktorantů (asi 40 na husitskou teologii, 22 na judaistiku). Na příští rok je registrováno 517 přihlášek, 240 lidí bude přijato (z nich asi 54 se hlásí na jednooborovou teologii).

Zastupitelstvo vzalo zprávu na vědomí a přijalo Koncepci a zásady spirituální formace bohoslovců ČČSH a vzalo na vědomí novelizaci Organizačního řádu Bohoslovecké koleje ThDr. Karla Farského. Zastupitelstvo ustanovilo i složení Rady pro výchovu duchovních a kazatelů. V tajné volbě byl předsedou Církevního kárného výboru zvolen JUDr. Jan Slunečko.

Další diskuse se rozvinula kolem Institutu evangelizace a pastorace. Po ní bylo přijato usnesení: „CZ vědomo si složitosti rozhodnutí v otázce Institutu evangelizace a pastorace pověřuje stále předsednictvo CZ, aby předložilo na nejbližší zasedání CZ důvodo-

vou zprávu, ve které by byly obsaženy klady a zápory všech návrhů: a) přihlásit se jako plátce DPH a jiné využití IEP; b) využít IEP tak, jak bylo určeno - taktéž k ekonomické činnosti. Bude vyžádáno vyjádření daňového odborníka a právníka v oboru finančního práva. Do té doby je svěřeno řízení IEP ústřední radě ve smyslu jejího návrhu. Jménem IEP budou podepisovat statutární zástupci ÚR.“

CZ vzalo na vědomí ustavení správní rady HITS na období 6 let a pověřilo HITS a VOŠ HITS zpracováním osnov pro výuku praktické teologie, služební pragmatiky a metodických pokynů. CZ vzalo na vědomí písemné zprávy generálního tajemníka sněmu, tajemníka ÚR, ředitele ÚÚR a odborů ÚÚR, HITS, Diakonie a misie a Církevního revizního finančního výboru i písemné zprávy jednotlivých diecézních rad. Projednání zprávy o hospodaření ústředí církve CZ odložilo na příští zasedání.

Církevní zastupitelstvo změnilo termín svého příštího zasedání na 21. listopadu 2009 v Praze.

(red)

